

Doop van de Heer jaar A

Mt. 3, 13-17

Broeders en zusters in Christus, ik vertel jullie drie korte verhalen van mensen, die trouwens echt gebeurd zijn.

Het eerste gaat over een man, wiens moeder zeer ernstig ziek was. Een slepende vorm van kanker. Jarenlang heeft hij haar met liefde verzorgd en er zelfs zijn carrière voor opgegeven. Dat ging hem na aan het hart en hij werd ook niet door iedereen begrepen. Maar hij hield vol en heeft ervoor gezorgd dat zijn moeder op een waardige manier afscheid heeft kunnen nemen van dit leven.

Het tweede gaat over een moeder die haar kinderen opvoedde. Heel gewoon. Ze was geen opvoedingsdeskundige en had alleen lagere school gehad. Ze maakte ook wel fouten. Maar ze had zorg voor haar kinderen en wilde niets anders dan hun geluk. Dat is toch de gewoonste zaak van de wereld?

Het derde verhaal gaat over een kind dat opkwam voor een klasgenootje dat veel gepest werd. Het kind dreigde daardoor zelf pispaal van de klas te worden. Maar het hield vol en er groeide tussen die twee een hechte vriendschap die voortduurde toen ze allang volwassen waren.

Drie verhalen: een man, een vrouw en een kind. Drie dienstknechten van God, zoals de profeet Jesaja het noemt. Drie mensen over wie de geest van God is uitgestort, zou je kunnen zeggen. Ze roepen niet hard, ze verheffen hun stem niet, en ze verdringen zich niet om op de televisie te komen. Niemand, behalve hun naaste verwanten en vrienden, heeft ooit van hen gehoord. Maar het geknakte riet hebben ze niet gebroken; de kwijnende vlaspit niet gedoofd. Dat wil zeggen: ze hebben gezorgd voor degene die kwetsbaar is en hem behoed. Ze zijn, of ze nou opleiding hebben gehad of niet, leraren van gerechtigheid. Dienaren van de Heer.

Voor de evangelist Mattheüs is het duidelijk: die Messias, die dienaar van de Heer, is Jezus Christus. Jezus wil gedoopt worden door Johannes. Johannes, die in de voorafgaande verzen zijn gehoor op strenge toon toeroept dat ze zich moeten bekeren. Door die strenge Johannes wil Jezus gedoopt worden. Jezus onderschrijft dus die oproep tot bekering door zich te laten dopen. Maar Johannes is in eerste instantie weigerachtig. De Messias zelf, de man die zonder zonde is, heeft toch de doop niet nodig, hoeft zich toch niet meer te bekeren? Blijkbaar denkt Jezus zelf daar anders over. Ook Hijzelf vindt dat Hij de doop moet ondergaan om zichzelf te vernieuwen. En dan gebeurt er ook iets met Jezus. De doop verandert Hem fundamenteel. Het visioen dat de H. Geest in de gedaante van een duif op Hem neerdaalt getuigt daarvan. En dan klinkt de stem van God uit de hemel: "Dit is mijn Zoon, mijn veelgeliefde, in wie Ik welbehagen heb". En hetzelfde woord, welbehagen, doet mij weer denken aan

het Kerstverhaal van Lucas, waar een stem klinkt die zegt: "Vrede aan de mensen in wie Ik welbehagen heb". Het welbehagen geldt hier dus in principe voor alle mensen. God heeft welbehagen in de Dienaar van de Heer. En we hebben gezien dat dat iedereen kan gelden die bereid is te dienen. God heeft welbehagen in Jezus na zijn doop. Dit heeft wel consequenties voor de betekenis van onze doop. Die doop behelst een opdracht tot dienen. Tot dienstbaarheid aan anderen. Dan zijn we door de doop pas werkelijk opgenomen in de geloofsgemeenschap. Is die opdracht moeilijk? Ja, die is soms moeilijk, maar tegelijk ook heel gewoon. Denk maar aan die man die zijn moeder verzorgt. Aan die moeder die gewoon probeert haar kinderen goed op te voeden. Aan het kind dat in de bres springt voor een ander kind. Amen.

Jan van de Laar, pastor